

ntamo TIINA LEHIKONEN *Sitruunalumilyhtyjä*

Sitruunalumilyhtyjä

© 2008 Tiina Lehtikoinen

Ulkoasun suunnittelu: Aleksi Salokannel / sisin

Taitto ja kansi: Make Copies

Kannen kuva: Tommi Musturi

ISBN: 978-952-215-036-3

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2008

ntamo

www.ntamo.net

Tiina Lehtikoinen
Sitruunalumilyhtyjä

ntamo, Helsinki

...Se oli mehiläispesän muotoinen veistetty kallion pala, jonka pinta muistutti punottua verkkoa. Ompalos oli maailman keskipiste ja paikka, jossa manala, maa ja yliluonnollinen maailma kohtasivat. Siksi siellä oli myös arvostettu oraakkeli.

– Biedermann –

Kutsu minua vaikka Ismaeliksi. Muutama vuosi sitten – samantekevää kuinka monta vuotta siitä tarkalleen ottaen on kulunut – kun minulla ei ollut kukkarossani ainoatakaan kolikkoa eikä mitään tekemistä maissa, ajattelin lähteä pienelle purjehdukselle tutkiskelemaan maapallon merellistä osaa. Tällä tavalla minä yleensäkin karkotan ikävystymisen ja säätelen verenkiertoani.

– Melville –

Olemme näin ollen kielen tiivistymässä, puhdistautumisen [purification], kehän [cerne] ja loiston [eclat] eli ”katharsiksen, eidoksen, ekfanestationin välissä. Siinä est-etiikan salaisuus.

– Lacoue-Labarthe –

Antakaa minulle kiinteä piste, että saan ripustaa takkini naulaan! Kun ei olisi vain niin pimeä.

– Kyrklund –

Kun myytti alkaa, lakkaa kosketus. Se on meri. Niin tulee ikoneista silmät, nimi halulle,
merellä ei ole äitiä.

Kädet kuin ankkurit, tarraavat –

Sakastit, tähtitornit ja laboratoriot, jo tilallistuneita suuntautumisia ja siksi välttämättömiä,
että ne kuuluvat. Kynnykset.

Ritualisoidut tilat, rajojen lumo.

Jäsentyvät jäsenet, käsitteiksi kyynärät:
ta- va- taan lu- ku- ti- kuin kuu- ta- mot.

Mytty käsissä änkytän pistettä.

Kosketus ja kokemuksellisuus, toinen henkselit, toinen housut.
Puhuvat samaa kaljua.

Valheita alkuperästä ja autenttisuudesta, tavoittelevat parta kielen päällä kategorista
navankaarta, niin napinläpi kuin kravatti.

Sitruunalumilyhtyjä
on aforismikokoelma, joka horjuttaa lajityypin todellisuuskäsitystä
lajin sisältä käsin.
Sitruunalumilyhtyjä
sivuaa kielen, muistin, rajojen, tarpeiden,
halun, sääntöjen ja olemisen kysymyksiä.
Sitruunalumilyhtyjien
näkökulma on feministinen, sävy ironinen ja leikillinen, motiivi
johto-opillinen.
Sitruunalumilyhdyt
ovat fragmentteja, häivähdyksiä, jännitteitä ja metonymioita, kuten elämä; yksi on
niissä toinen ja piste aina ympäristönsä kuva.

Tiina Lehtikoinen (s. 1982) on frigatiivien ystävä, Turun yliopiston Taiteiden
tutkimuksen laitokselta valmistunut FM ja kirjoituskouluttaja, joka on
julkaissut esseitä puhujan käsitteestä sekä runoja mm. *Kaltiossa*, *Kerberoksessa*,
Lumoojassa, *Reviirissä* ja *Tuli&Savussa*.
& ks. myös <http://potpuri.blogs.fi/>